

Openbaring 1

1 Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven.

Het is dus niet de openbaring van Johannes maar van Jezus Christus. Lezen we vers 1 goed dan werd de Openbaring als volgt aan ons overgedragen: God gaf hem aan Jezus Christus, deze gaf hem door middel van "zijn engel" aan zijn dienstknecht Johannes.

Uiteindelijk komt deze openbaring bij ons – zijn dienstknechten – om ons te tonen hetgeen "weldra" moet gebeuren.

Hier wordt gesproken over een persoonlijke engel – zijn engel - die de Here Jezus dient . In Op. 22:16 zegt Jezus "Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden, om ulieden dit te betuigen voor de gemeenten."

Het woord "weldra" zoals het in de grondtekst staat, betekent niet "binnenkort" want letterlijk staat er "in haast" . Dat wil zeggen, als de aangekondigde gebeurtenissen in dit boek in werking treden, zullen ze snel, in haast, plaatsvinden.

Daniël kreeg ook veel te zien over de eindtijd gebeurtenissen, maar hem werd gezegd (Dan. 12:4): "verzegel het boek tot de eindtijd".

Maar tot Johannes werd gezegd in Op. 22:10/11

"Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet; want de tijd is nabij. Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; en wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd."

Wij zien in deze eindtijd duidelijk de ontwikkeling enerzijds "wie vuil is, worde nog vuiler" en anderzijds "wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd". Dat wij steeds in die laatste ontwikkeling mogen staan.

We gaan verder met Op. 1:2

Deze heeft van het woord Gods getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft.

Hier worden twee getuigenissen genoemd die bij elkaar passen wil het getuigenis kracht hebben: Ten eerste getuigde Johannes van het woord Gods en daarbij legde hij ook in zijn handel en wandel het getuigenis van Jezus af, namelijk dat Zijn Koninkrijk niet van deze wereld is. (Joh. 19:36). Dat getuigde Jezus tegen Pilatus.

We gaan verder met Op. 1:3

3 Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij.

De zaligspreking geldt hem die voorleest én zij, die het horen én het bewaren, als een kracht, diep in hun hart en door die kracht van het woord in hun hart het ook te kunnen doen..

4 Johannes aan de zeven gemeenten in Asia: genade zij u en vrede van Hem, die is en die was en die komt, en van de zeven geesten, die voor zijn troon zijn,

De brief is gericht aan de zeven gemeenten in Asia Zeven is het getal van de volheid; het zijn zeven gemeenten vanaf Jezus hemelvaart tot Zijn wederkomst. Het zijn zeven gemeenten die de éne gemeente uitmaken.

Genade en vrede wordt ons toegewenst en dat is bijzonder op zijn plaats in verband met de dingen die over de aarde zullen gaan komen.

Genade en vrede van Hem die is en die was en die komt. In heden verleden en toekomst is Hij dezelfde. Eerst wordt "Hij is" genoemd, daarna Hij was en vervolgens Hij komt. Genade en vrede nu en ook voor straks.

Genade en vrede niet alleen van de Vader maar ook van "de zeven geesten die voor Zijn troon zijn". Deze volheid van de Geest vinden we terug in Jesaja 11:2 waar staat:

"En op Hem zal de Geest de Heren rusten, de Geest van (1) wijsheid en (2) verstand; de Geest van (3) raad en (4) sterkte, de Geest van (5) kennis en (6) vreze des Heren; ja (7) zijn lust zal zijn in de vreze des Heren.

Een spreekwoord zegt: "de lust drijft de arbeid" en wanneer deze heilige Geest in ons werkt en ons vervult, dan is het dienen van de Here Jezus geen last maar een lust.

Genade en vrede van de Vader.

Genade en vrede van de Geest.

En ook genade en vrede van Jezus Christus:

5a En van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste van de koningen der aarde.

Jezus is de getrouwe getuige en voor dit woord "getuige" is in het Grieks het woord "martus" gebruikt, het woord waar "martelaar" vandaan komt. Jezus gaf als de grote getrouwe Martelaar zijn leven voor ons.

Jezus wordt hier ook genoemd: "de eerstgeborene der doden". Hij was de eerste die blijvend uit het graf opstond. Zelfs de anderen gestorvenen, die werden opgewekt toen Jezus stierf, kwamen pas uit hun graven, nadat Jezus was opgewekt. Hij was de Eerste.

Velen zullen volgen en zalig én heilig zijn zij, die deel hebben aan de eerste opstanding (Op. 20:6). Over hen heeft de tweede dood (de poel des vuurs) geen macht.

Jezus is ook de Overste van de koningen der aarde. Hij gebruikt de machthebbers der aarde, opdat de Schrift in vervulling zal gaan.

We gaan verder met Op. 1:5 en 6
Hem, die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt) Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen.

Johannes prijst Jezus hier voor zijn liefde en voor de verlossing door zijn bloed en voor zijn uitverkiezing tot koningen en priesters.

Hetzelfde in iets andere bewoordingen schrijft Petrus in 1 P.1:9 waar staat:

Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden (letterlijk: deugden) te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.

7 Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weeklagen. Ja, amen.

Deze komst is niet de opname van de Gemeente want die vindt eerder plaats maar deze komst - waarbij elk oog Hem zal zien - duidt op de zichtbare komst van Jezus op aarde, als Hij zijn voeten zal zetten op de Olijfberg (vanwaar Hij ook is opgevaren) en dan zal elk oog Hem zien, ook de Joden die Hem doorstoken hebben .

Deze boodschap eindigt met een dubbele bevestiging van een Grieks en een Hebreeuws woord. Ja is Grieks en Amen is Hebreeuws. De boodschap is zowel voor de heidenen als voor de Joden bedoeld.

8 Ik ben de alfa en de omega, zegt de Here God, die is en die was en die komt, de Almachtige.

God noemt Zich hier de alfa en de omega, de eerste en de laatste letter van het Griekse alfabet; het betekent dat Hij aan het begin en aan het eind van de wereld geschiedenis staat en haar almachtig omspant.

9 Ik, Johannes, uw broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en de volharding in Jezus, was op het eiland, genaamd Patmos, om het woord Gods en het getuigenis van Jezus.

Paulus had al gezegd dat christenen door vele verdrukkingen het Koninkrijk Gods moeten binnengaan (Hd. 14:22) en dat kan alleen maar door het heerlijke leven van Jezus in ons.

Daarom wordt hier genoemd "de volharding in Jezus". Dan ervaren we de verdrukking als een lichte last van een ogenblik, zoals Paulus het noemt die veel meer verdrukkingen dan wij heeft doorstaan. (2 Cor. 4:17/18)

10 Ik kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin,

Johannes kwam in vervoering des geestes; letterlijk staat er: ik kwam in de Geest en dat op "de dag des Heren" en daarmee wordt de zondag bedoeld die door de eerste christenen de "dag des Heren" werd genoemd, namelijk de dag dat Hij opstond uit de doden.

Johannes hoorde achter zich een luide stem, als van een bazuin die hem opdracht gaf in een boek (een rol van papyrus) op te schrijven wat hij ziet.

Het is opmerkelijk dat Johannes die luide stem achter zich hoorde, net als Ezechiël 3:12 toen de heerlijkheid des Heren hem verscheen.

11 Zeggende: Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamum, en naar Tyatira, en naar Sardes, en naar Filadelfia en naar Laodicea.

Johannes krijgt de opdracht om die boekrol te zenden aan zeven gemeenten, die in een grote kring in de Romeinse provincie Asia lagen, de één gemiddeld een 50 km van de ander.

12 En ik keerde mij om, ten einde de stem te zien, die met mij sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaren,

Johannes zag zeven gouden kandelaren. die volgens vers 20 de zeven gemeenten voorstellen; de christelijke gemeenten hebben tot taak om een licht te zijn in deze donkere wereld (Mt. 5:14).

13 En te midden van de kandelaren iemand als eens mensen zoon, bekleed met een tot de voeten reikend gewaad, en aan de borsten omgord met een gouden gordel;

Johannes zag iemand "als een mensen zoon". De verschijning van Jezus in zijn heerlijkheid was die van de opgestane en ten hemel gevaren "Zoon des mensen" in volle goddelijke heerlijkheid.

Hij verschijnt hier als priester, als Hogepriester die altijd leeft om voor ons te pleiten namelijk met een tot de voeten reikend gewaad en tegelijk ook als Koning, namelijk aan de borsten omgord met een gouden gordel.

14 En zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen als een vuurvlam;

Als Daniel (7:9) een visioen van de Allerhoogste ziet, beschrijft hij dat zijn hoofdhaar blank als wol is, net als dat van Jezus.

Hij is rein en heeft ogen als een vuurvlam. Zijn ogen zijn alles doordringend; "Gij doorground en kent mij", schreef David al.

15 En zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt, en zijn stem was als een geluid van vele wateren.

Voeten gelijk koperbrons; Jezus vertreed het onreine en Zijn stem is de stem van de Almachtige, van Iemand die zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

16 En Hij had zeven sterren in zijn rechterhand en uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht.

In vers 20 wordt ons duidelijk gemaakt dat de zeven sterren, die Jezus in zijn rechterhand heeft, de engelen van de zeven gemeenten zijn. Letterlijk staat er voor engelen "boodschappers". Zij die de boodschap brengen, het woord verkondigen.

Het tweesnijdende scherpe zwaard is het woord van God zoals ook in Hebr. 4:12 staat "want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enige tweesnijdend zwaard".

17 En toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten; en Hij legde zijn rechterhand op mij en zeide: Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste,

Als Jezus zijn rechterhand op zijn kinderen legt, verdwijnt de vrees. En bovendien openbaart Hij zich dan wie Hij is, namelijk als de eerste en de laatste, de machtige verheerlijkte Jezus.

18 En de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk

Hij is dood geweest maar de dood kon hem niet houden. Hij stierf terwijl Hij nooit gezondigd had ondanks dat Hij als ons deel had gekregen aan hetzelfde vlees en bloed als wij zoals Hebr. 2:14 het beschrijft:

Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou ontronen en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren.

19 Schrijf dan hetgeen gij gezien hebt en hetgeen is en hetgeen na dezen geschieden zal.

Johannes krijgt de duidelijke opdracht alles op schrift te zetten.

20 Het geheimenis der zeven sterren, die gij gezien hebt in mijn rechterhand, en de zeven gouden kandelaren: de zeven sterren zijn de engelen der zeven gemeenten, en de kandelaren zijn de zeven gemeenten.

De zeven sterren zijn de boodschappers, die het licht van het woord op de kandelaar zetten. Het is een troost te weten dat Jezus de zeven sterren in zijn rechterhand heeft.

De zeven gouden kandelaren zijn de zeven gemeenten.